

De familie Huliselan woont met veel plezier in dit huis in Capelle aan den IJssel. De meeste mensen die op het trottoir voorbij komen kijken even naar binnen en zwaaien. Beiden zijn geen geboren Capellenaren maar ze hebben hier inmiddels een klein mensenleven lang gewoond. Hij is in 1951 vanuit de Molukken naar Nederland gekomen. Via kamp Amersfoort gingen ze in 1952 naar Slikkerveer om te gaan werken bij Smit motoren. Met hulp van de Badan Persatuan, de centrale organisatie van de Molukkers in Nederland, ging hij in Den Haag vragen of de groep naar Capelle mocht verhuizen.. In 1958 was het zover en konden er 900 personen, zo'n 200 gezinnen, naar Capelle. Ze werden ondergebracht in een barakkenkamp IJsselzicht, dat stond op de plaats waar nu het Paradijssepark is gebouwd.

Daar kwam de vrijgezel Huliselan bij Nederlandse mensen thuis en ontmoette hij een dochter, zijn toekomstige vrouw die in Zeist woonde en in de verpleging werkte.

Eind jaren zestig begon het overleg over nieuwbouw op het gemeentehuis. Er waren in die tijd demonstraties bij de Indonesische ambassade in Wassenaar, georganiseerd door Capelse Molukkers. Dat zette druk op het vertrek uit IJsseloord. En in 1972 verhuisde het gezin naar de huidige woning in de Tualstraat in de Moluksewijk.

Dat verliep niet zonder problemen. De Nederlandse regering had een zorgplicht beloofd voor de Molukkers. Die vonden dat de regering die niet genoeg nakwam. Verder was er gebouwd met slechte materialen. Er was een experiment met heteluchtverwarming maar de buizen raakten verstopt. En in de jaren tachtig moesten de huren omhoog. Veel bewoners hadden een bijstandsuitkering. Er ging een protest vanuit de Molukkers naar de regering. Ook uit andere plaatsen kwamen soortgelijke protesten

Daar werd uiteindelijk een overeenkomst gesloten.

De huizen kwamen te koop voor de Molukkers. De prijs werd bepaald door de woningcoöperatie. Maar er bleven problemen. Terwijl de acties van de Molukkers voor het overleg niet gestopt maar opgeschort waren.

Daarom ging men in 1992 weer naar den Haag. Daarbij ging het om het economisch eigendom in plaats van het juridisch eigendom. Daar werd nu ook een bevredigende oplossing voor gevonden, zodat ze eindelijk rustig konden wonen.